ΦΩΤΟ - ΟΠΤΙΚΑ
ΝΙΚ. ΑΘ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΤΡΕΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ 297Α = ΤΗΛ. 35-51
ΠΑΤΡΑΙ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ & ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

1. «Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαβίδ». Αὐτὴ ἦτο ἡ ἱκετευτικὴ δέησις καὶ ὀδυνηρὰ κραυγὴ πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, τὸν Σωτῆρα Χριστόν, τῶν δύο τυφλῶν τοῦ χθεσινοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἔβγαινεν ἡ κραυγή των αὐτὴ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς πονεμένης ψυχῆς των, διὰ νὰ διαδηλώση τὸν πόνον καὶ τὸν πόθον των. Τί ἦσαν; Τυφλοί. Ἐστεροῦντο τοῦ θείου δώρου τοῦ φωτὸς ποὺ ἀποκαλύπτει τὸν ὡραιότατον τοῦτον κόσμον εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν καθιστᾶ ἱκανόν, νὰ ἀνάγεται ἀπὸ τὰ δημιουργήματα εἰς τὸν Δημιουργὸν καὶ νὰ δοξάζη τὴν θείαν του παντοδυναμίαν καὶ ἀγαθότητα καὶ σοφίαν. Αὐτοῦ ἐστεροῦντο. Καὶ ἀκόμη τῆς ἱκανότητος νὰ ἐργάζωνται καὶ μὲ τὸν τίμιον ἱδρῶτα των νὰ βγάζουν τὸ ψωμί των καὶ νὰ μὴ ἀσκοῦν τὸ ἔργον τοῦ ἐπαίτου εἰς ὅλην τὴν ζωήν των. Καὶ διὰ νὰ μὴ ζητοῦν ἰσοβίως τὸ ἔλεος τῶν ἀνθρώπων, ζητοῦν τώρα τὸ ἔλεος τοῦ ἐνανθρωπίσαντος Θεοῦ των, διὰ νὰ ἀναβλέψουν καὶ νὰ λύσουν ὁριστικῶς τὸ μέγα πρόβλημα τῆς ζωῆς των. Κράζουν, λοιπόν, πρὸς τὸν φωτοδότην Θεὸν καὶ Σωτῆρα: «Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαβίδ». Ἔλεος, ἔλεος ζητοῦν. Δηλαδὴ ἀγάπην καὶ ἀγαθότητα καὶ εὐσπλαχνίαν. Τοὺς λέγει μέσα ἡ ψυχή των πὼς ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ μέσον τῆς θεραπείας των. Καὶ τοὺς προσθέτει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι τῆς ἀγάπης ὁ Θεὸς καὶ τῆς εὐσπλαχνίας ἡ ἀστείρευτος πηγή. Εἰς ἐκεῖνον, λοιπόν, τοὺς καθοδηγεῖ διὰ νὰ ζητήσουν τὸ σωτήριον ἔλεός του.

2. «Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν». Αὐτὴ ἦτο καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Κυρίου. Ἐρώτησε τοὺς δύο τυφλοὺς ὁ Χριστός. Πιστεύετε πὼς εἰμπορῶ ἐγὼ νὰ σᾶς ἀνοίξω τὰ μάτια καὶ νὰ σᾶς δώσω τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν σας; «Ναί, Κύριε», τοῦ ἀπαντοῦν οἱ τυφλοί. Καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς λέγει. Κατὰ τὴν πίστιν, ποὺ ἔχετε, ἂς γίνῃ. Νὰ γίνῃ τὸ θαῦμα, ἀφοῦ πιστεύετε εἰς τὸ θαῦμα. Νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια σας καὶ νὰ λάβετε τὸ φῶς σας, ἀφοῦ μὲ παραδέχεσθε φωτοδότην σας. Κατὰ τὴν πίστιν σας. Δίκαιον εἶναι νὰ λάβῃ, ἀφοῦ ἔχεις τὸ κεφάλαιον. τὴν βάσιν καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς σωτηρίας σου, τὴν σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον πίστιν σου. Διότι τὸ θαῦμα, ἡ θαυματουργικὴ θεραπεία καὶ ἴασις, ἀπὸ μιὰ ἀρρώστεια σωματικὴ ἢ ψυχική, προϋποθέτη τὴν πίστιν καὶ καρπὸς τῆς πίστεως εἶναι τὸ θαῦμα. Αὐτὴ ἄλλως τε, ἡ θερμὴ καὶ ἀκλόνητος πίστις εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν καὶ εὐσπλαχνίαν θὰ κινήσῃ καὶ εἰς ὀλίθερμον καὶ ἐπίμονον προσευχὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα, διὰ νὰ ζητηθῇ καὶ ἐπέλθῃ ἡ θεραπεία. Κράζει κανεὶς καὶ ἱκετεύει καὶ ἐπικαλεῖται τὴν θείαν ἀρωγὴν καὶ ζητεῖ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου, ὅταν πιστεύῃ. Ἂν δὲν πιστεύῃ, τί νὰ ζητήσῃ; Ἂν δὲν ἔχῃ μέσα του ζωντανὴν τὴν πεποίθησιν, ὅτι μπορεῖ καὶ θέλει νὰ τὸν σώσῃ ὁ Σωτήρ, νὰ τὸν θεραπεύσῃ ἀπὸ μιὰ ἀρρώστεια, νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ μίαν θλῖψιν, ἀπὸ ἕνα πειρασμόν, πῶς νὰ τὸν ἐπικαλεσθῇ; Οἱ δύο τυφλοὶ ἐπειδὴ ἐπίστευαν, διὰ τοῦτο καὶ ἐζήτησαν. Ἀνάλογα μὲ τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς των ἦταν καὶ ἡ δύναμις τῆς κραυγῆς των· «ἐλέησον ἡ τῆς κραυγῆς των· «ἐλέησον ἡπόν, προσευχὴ καὶ θαῦμα ἀλληλένδετα καὶ ἀλληλοεξαρτώμενα.

3. Ἀφοῦ ἔγινε τὸ θαῦμα καὶ ἄνοιξαν τὰ μάτια των καὶ οἱ τυφλοὶ ἀνέκτησαν τὸ φῶς των, μὲ αὐστηρότητα ὁ Χριστὸς τοὺς ἔκαμε τὴν σύστασιν νὰ μὴ τὸ διαδώσουν. Προσέχετε, τοὺς εἶπε νὰ μὴ τὸ μάθῃ κανεὶς τὸ θαῦμα ποὺ σᾶς ἔκαμα. Ἀλλ' ἦτο δυνατὸν νὰ μείνῃ κρυφὸ ἕνα τέτοιο θαῦμα, ἕνα τόσο μεγάλο καλό; Αὐτοὶ ποὺ τοὺς ἤξεραν τυφλοὺς δὲν θὰ τοὺς ρωτοῦσαν πῶς ἀνέκτησαν τὸ φῶς των; Καὶ ἔπειτα ἡ ψυχή των; Αὐτὴ ἡ πιστεύουσα καὶ συγκινημένη ψυχὴ των, πῶς νὰ κρατοῦσε μέσα της τὰ ζωηρὰ αἰσθήματά της, πῶς νὰ καταπνίξῃ εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην της, πῶς νὰ κρύψῃ τὴν εὐεργεσίαν καὶ τὸν Εὐεργέτην; Παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν, λοιπόν, ποὺ ἔλαβαν, αὐτοὶ «ἐξελθόντες (ἐκ τῆς οἰκίας ποὺ συνήντησαν τὸν Χριστὸν) διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ». Τοὺς ρωτοῦσαν, αὐτοὶ μᾶλλον ἀπὸ εὐγνωμοσύνην ἡ ψυχή των, διεκήρυσσαν παντοῦ ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μέγας των εὐεργέτης, τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ψυχῶν των ὁ φωτοδότης. Ἄριστα ἔπραξαν. Διότι, ναί μέν ὁ Κύριος τοὺς συνέστησε νὰ σιωπήσουν τὸ θαῦμα, διὰ νὰ διδάξῃ καὶ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀποφυγὴν τῆς κενοδοξίας καὶ διασαλπίσεως τῶν καλῶν των ἔργων. Ἀλλ' αὐτοὶ χρέος πάλιν καὶ καθῆκον εἶχαν νὰ τιμήσουν καὶ δοξάσουν τὸν εὐεργέτην. Καὶ τέτοια τιμὴ ἦτο τοῦ θαύματος ἡ φανέρωσις καὶ τῆς εὐεργεσίας ἡ ὁμολογία.

4. Καὶ δεύτερον θαῦμα ἔκαμεν ὁ Σωτὴρ τὴν ὥραν ποὺ ἔφευγαν οἱ ἰαθέντες τυφλοί. Ἐθεράπευσεν ἕνα δαιμονισμένον κωφόν. Ἔδιωξε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὸν ταλαιπωρούμενον ἄνθρωπον καὶ τοῦ ἀπέδωκε τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν λαλιάν. Μέγα θαῦμα καὶ αὐτό, εὐεργεσία μεγίστη. Τὸ εἶδεν ὁ κόσμος καὶ ἐθαύμασε. «Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ». Ποτὲ τέτοια θαύματα δὲν ἔγιναν εἰς τὸ ἔθνος μας, εἰς τὸ Ἰσραήλ. Ἐθαύμαζαν καὶ ἔλεγαν. Αὐτὰ τὰ ἔλεγεν ὁ λαὸς ποὺ εἶχε ἄδολη ψυχή. Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως ποὺ εἰς τὴν ψυχὴν των εἶχε ἐνθρονισθῇ ἡ ἁμαρτία· Οἱ κακοὶ Φαρισαῖοι ἔλεγαν «ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια». Μὲ τὴν δύναμιν τοῦ σατανᾶ, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν δαιμονίων βγάζει τὰ δαιμόνια ὁ Χριστός. Τί τύφλωσις! Τί διαστροφή! Ἦτο ποτὲ δυνατὸν ὁ διάβολος νὰ διώχνη τὰ δαιμόνια; Ποιὰ λογικὴ νὰ τὸ πῇ; Ποιὸς σώας ἔχων τὰς φρένας νὰ τὸ παραδεχθῇ; Καὶ ὅμως γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι καὶ σοφοὶ καὶ μορφωμένοι, ὅπως ἦσαν αὐτοί, τὸ ἔλεγαν καὶ τὸ διεκήρυσσαν. Διατί; Διότι τοὺς εἶχε τυφλώσει ἡ ἁμαρτία καὶ δὲν ἔβλεπαν καὶ τοὺς διαστρέψει ὁ ἐγωϊσμὸς των καὶ δὲν ἐλογικεύοντο. Τὶ κακό, τὶ τραγικὸ πρᾶγμα ποὺ εἶναι ἡ ἁμαρτία! Τὶ συμφορὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον ὁ τυφλὸς ἐγωϊσμός! Θεέ μου, λύτρωσὲ μας ἀπὸ τὸν σκοτισμὸν αὐτόν.

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΥΜΟΥΛΚΑ ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Ἡ «Τραιηλέτ», εἶναι μία νέα ρυμούλκα ἀποσκευῶν διὰ μικρὰ αὐτοκίνητα. Σηκώνει βάρος 160 λιμπρ. καὶ εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλὴς εἰς ταχύτητας μέχρι 70 μιλ. τὴν ὥραν. Ἡ «Τραιηλὲτ» διπλώνεται ὥστε νὰ μὴν καταλαμβάνη χῶρον ὅταν τὸ αὐτοκίνητον φορτώνεται εἰς πορθμεῖον, ἀεροπορθμεῖον ἢ παρκάρεται εἰς τὸ γκαράζ

Μία πλευρὰ ποὺ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ

ΤΑ ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΜΠΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ;

Ἠθικὰ προβλήματα καὶ ἐπιβαλλόμεναι λύσεις

Ἐπειδὴ ἡ διαμάχη μεταξὺ τῶν πλημμυροπαθῶν ἐκ τῶν περιξ τῆς πόλεως χειμάρρων καὶ συγκεκριμένως τοῦ Διακονιάρη ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν πληττομένων ἐκ τῆς ὑπὸ ἐφαρμογὴν «χαμηλῆς» χαράξεως συνεχίζεται, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ τονίσωμεν καὶ αὖθις τὰ κάτωθι:

1) Αἱ ἀντεγκλήσεις μεταξὺ «πλησσομένων» ἀγροτῶν καὶ πλημμυροπαθῶν εἶναι ἄστοχοι, διότι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ θὰ πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν, ὅτι Ο ΜΕΓΑΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ διὰ τὸ οἱονδήποτε προκαλούμενον κακὸν δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀναζητῆται εἰς Πάτραι, ἀλλὰ εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰδικώτερον, ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ ποὺ ἔφυγε καὶ ἤδη ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε. Κ ποὺ ἦλθεν· Συνεπῶς αἱ «ἐνδοοικογενειακαὶ» διενέξεις ἱκανοποιοῦν τοὺς ΕΝΟΧΟΥΣ μόνον, οἱ ὁποῖοι μένουν ἀνενόχλητοι.

2) Ἀπὸ ἀπόψεως ΗΘΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ τὸ δίκαιον εὑρίσκεται μὲ τὸ μέρος τῶν ἀγροτῶν. Καὶ τοῦτο ἔστω καὶ μόνον διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ σημερινοὶ πλημμυροπαθεῖς, ἐξ ἰδίας των πρωτοβουλίας καὶ χωρὶς ἄδειαν, ἤτοι ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ἀνήγειρον οἰκοδομὰς εἰς χώρους, ὅπου ἦτο ΒΕΒΑΙΟΝ ὅτι θὰ ἐσημειοῦντο πλήμμυραι. Δὲν ἐπιτρέπεται λοιπὸν νὰ λέγεται ἀπὸ οὐδένα, ὅτι πρέπει νὰ γίνουν «ὅπως, ὅπως» ἔργα, ὅταν διαπιστοῦται ὅτι ταῦτα βλάπτουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπταισαν. Καὶ ὡς ἐκ τούτου ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ κάτι ἄλλο: Νὰ γίνουν τὰ ἔργα, ἀλλὰ ἀφοῦ προηγουμένως ὑπάρξῃ ΠΛΗΡΗΣ ἀποζημίωσις τῶν ἀγροτῶν τὰ κτήματα τῶν ὁποίων θὰ γίνουν πλέον «ποτάμι», δηλαδὴ θὰ καταστραφοῦν, ὅπως ἐπίσης ἀφοῦ προηγουμένως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀγροτικὴ ἀποκατάστασις τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπαρηγορήτων ἀγροτῶν.

3) Ποῖος θὰ πληρώσῃ τὴν δαπάνην αὐτήν; Νὰ τὴν πληρώσῃ τὸ ἀνόητον καὶ ἀνίκανον Κράτος, ἀφοῦ αὐτὸ ἠνέχθη νὰ ἀνεγείρωνται συνοικισμοὶ κατὰ μῆκος χειμάρρων, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν χειμάρρων, διότι καὶ αὐτὸ ἔγινε. Καὶ νὰ πληρώσῃ ἐν ὀνόματι ἐκείνων τῶν πτωχῶν βιοπαλαιστῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα ἤτοι ἐν ὀνόματι τῶν ἰδιοκτητῶν αἱ οἰκίαι τῶν ὁποίων, μὲ τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα θὰ ἀποκτήσουν μεγαλυτέραν ἀξίαν, ἀφοῦ τώρα πλέον δὲν θὰ κινδυνεύουν· Καὶ τὰ πολλὰ νὰ τὰ πληρώσουν οἱ ἰδιοκτῆται οἰκοπέδων κατὰ μῆκος τῆς παλαιᾶς ὄχθης τοῦ Διακονιάρη, τὰ ὁποῖα ἐπίσης θὰ ἀποκτήσουν ὑπεραξίαν. Οἱ τελευταῖοι μάλιστα ἐὰν δὲν δύνανται νὰ καταβάλλουν εἰς χρῆμα τὴν ΥΠΕΡΑΞΙΑΝ θὰ πρέπει νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ ἐκχωρήσουν ἕνα ἀνάλογον μέρος τῶν οἰκοπέδων των εἰς τοὺς ζημιουμένους ἀγρότας ἢ τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν αὐτῶν ἀφοῦ ἐκποιηθοῦν.

4) Ταῦτα ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἠθικὸν μέρος. Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ συνενώσωμεν τὴν φωνήν μας μετὰ τῶν διαμαρτυρωμένων ἀγροτῶν καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν;

Οἱ προκρίναντες τὴν «χαμηλὴν» χάραξιν, ἔλαβον ὑπ' ὄψιν, ὅτι δι' αὐτῆς δημιουργοῦν κινδύνους πλημμυρῶν εἰς τὴν ὕπερθεν τῆς δημιουργουμένης βιομηχανικῆς ζώνης περιοχὴν καὶ εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς βιομηχανίας;

Καὶ πέραν αὐτοῦ. Ὁ κ. Δήμαρχος καὶ οἱ λοιποὶ ἐκπρόσωποι τῆς πόλεως ἐξήτασαν ἂν ὑπάρχῃ συνάρτησις μεταξὺ ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων καὶ ἐκβιομηχανήσεως τῆς πόλεως, διότι οὐδεὶς πρόκειται νὰ ἀνεγείρῃ βιομηχανίαν εἰς ἀπειλουμένην ἐκ πλημμυρῶν περιοχήν;

Ἐξήτασαν δηλαδὴ μήπως «ἐπροτιμήθη» ἡ χαμηλὴ χάραξις ἐσκεμμένως ἵνα ἐμποδισθῇ ἡ ἐν γένει ἀνάπτυξις τῶν Πατρῶν διότι ἔτσι ἐκρίθη ὅτι ἐπιβάλλεται; Καὶ πρὸ παντὸς ἐξητάσθη μήπως ἡ χαμηλὴ χάραξις ἐπροτιμήθη, ὄχι ἴσως ἐσκεμμένως, ἀλλὰ συνεπείᾳ λάθους ἢ κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων; Διότι πολὺ φοβοῦμεθα, ὅτι οἱ κύριοι «εἰδικοί», ναί μὲν ἐπιτυγχάνουν διὰ τῆς λύσεώς των τὴν προστασίαν τῶν οἰκιῶν αἱ ὁποῖαι ἐκινδύνευσαν ἀπὸ τὰς τελευταίας πλήμμυρας, πλὴν ὅμως οὐδόλως ἐσκέφθησαν, ὅτι ἡ πόλις δὲν πρόκειται νὰ σταματήσῃ ἐκεῖ ποὺ εἶναι, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπεκταθῇ περαιτέρω καὶ δὴ ἀσχέτως τῆς ἱδρύσεως νέων βιομηχανιῶν. Ὅθεν ἀναμένομεν, ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος, καθ' ὅ ἁρμόδιος καὶ ὑπεύθυνος θὰ θελήσῃ νὰ ἐξετάσῃ τὸ θέμα καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ὥστε νὰ δοθῇ τὸ συντομώτερον μία ὑπεύθυνος ἀνακοίνωσις καὶ τεθῇ οὕτω τέρμα εἰς τὰς συζητήσεις ποὺ ἂν δὲν βλάπτουν, ὁπωσδήποτε οὐδένα ὠφελοῦν.

Τὸ συγκοινωνιακὸν μέσον ποὺ λείπει

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΝΑΓΚΑΙΑ

Δι' ἐμπορικοὺς καὶ τουριστικοὺς λόγους

Τὸ Ἄκτιον τῆς Βονίτσης ἀπέκτησε καὶ αὐτὸ μὲ τὴν σειράν του ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀεροδρόμιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξυπηρετῇ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ τὴν Λευκάδα. Τί σημασία ἔχει ἡ ἀεροπορικὴ σύνδεσις μιᾶς ἐπαρχίας μὲ τὴν πρωτεύουσαν δὲν χρειάζεται νὰ τὸ ἐξηγήσωμεν. Οὔτε ἐπίσης εἶναι ἀναγκαῖον νὰ λεχθῇ, ὅτι ἀεροδρόμιον αἱ Πάτραι δὲν θὰ ἀποκτήσουν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων μὲ τὴν νοοτροπίαν ποὺ ἔχομεν ὅλοι. Ἂς ἐπισπευσθῇ ὅμως τουλάχιστον ἡ κατασκευὴ τῆς νέας ὁδοῦ Πατρῶν—Ἀθηνῶν, ὁπότε βεβαίως, δὲν θὰ χρειάζεται ἀπολύτως τὸ ἀεροδρόμιον ἀφοῦ ἡ διαδρομὴ μέχρι τῆς πρωτευούσης θὰ διαρκῇ μόλις 2½—3 ὥρας μὲ αὐτοκίνητον. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ἕνα ἀεροδρόμιον θὰ συνέδεε τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ὄχι μόνον μὲ τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ μὲ ἄλλας πόλεις τοῦ Ἐσωτερικοῦ, Θεσσαλονίκην, Καβάλαν, Καλαμάταν κλπ. ὅπου οὐδεὶς ἔμπορος διανοεῖται νὰ ταξιδεύσῃ τώρα, χάνονται ὁλόκληρα εἰκοσιτετράωρα εἰς ταξίδια· Περιττὸν νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ τοιαύτη ἀεροπορικὴ σύνδεσις θὰ καταστήλιαν χρήσιμος ἀφ' ἧς στιγμῆς μεταφερθῇ εἰς Πάτρας ἡ Κάρα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ὅτε καὶ συρροὴ προσκυνητῶν θὰ σημειοῦται καὶ γενικώτερον ὅταν μαζὺ καὶ μὲ τὴν πιθανολογουμένην ἵδρυσιν τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἡ πόλις τῶν Πατρῶν θὰ ἔχῃ γίνῃ ἕνα ἀξιόλογον θρησκευτικὸν καὶ ἱστορικὸν κέντρον πέραν τοῦ ὅτι δὲν θὰ παύσῃ ποτὲ νὰ εἶναι ἡ πύλη ἐξαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων πρὸς τὴν Δύσιν καὶ ἡ πύλη εἰσόδου τῶν ξένων περιηγητῶν ἐκ τῆς Δύσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ
Γ. Π. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 8

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΟΠΩΛΑΣ
ΟΣΠΡΙΑ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΑ «ΑΚΙΣ»
Ὄχι πλέον Σακκὶ καὶ Σέσουλα. Ὑγιεινὴ συσκευασία εἰς σακκουλάκια πολυαιθυλενίου. Διαθέτομεν ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν ὀσπρίων, ὅλα διαλεγμένα ἀπὸ τὶς περιοχὲς ποὺ παράγουν τὰ πιὸ ὀνομαστὰ καὶ τὰ πιὸ νόστιμα προϊόντα. ΦΑΚΕΣ, ΦΑΣΟΛΙΑ, ΡΕΒΥΘΙΑ, ΜΠΙΖΕΛΙΑ, ΦΑΒΕΣ, ΚΟΥΚΙΑ ΚΛΠ. Τυποποιημένα σὲ πολιτισμένη ἐμφάνισι, καθαρισμένα χειροδιαλεχτά, ἡγγυημένα στὸ βράσιμο, σταθερῆς καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἕτοιμα διὰ τὴν κατσαρόλα. Ἐξυπηρετῆτε ταχέως τὴν πελατεία σας. Πρὶν προβῆτε σ' ἀγορὰ Σάκκων χύμα, ρωτήστε μας διὰ τὸ συμφέρον σας. Θὰ βρεθῆτε κερδισμένοι. ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΟΤΙ ΔΗΠΟΤΕ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ στὸ Καφεκοπτεῖον ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΤΖΑΚΑΝΗ, Καραϊσκάκη 114, Πάτραι, τηλ. 31-19.

ΦΙΛΤΡΟΝ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΩΣ
ΟΣΜΩΝ ΨΥΓΕΙΩΝ

ΚΟΥΖΙΝΕΣ
ΙΖΟΛΑ
Στὴν
"Ἑστία"
Ἑρμοῦ 22

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
4,5 - 6,5 - 12 ἵππων
τετράχρονοι - Σοῦπερ Ντήζελ
αἱ πλέον εὐχρηστοι καὶ ποιοτικῶς ἀνώτεραι
Παρακαταθήκη
Ε.Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζώνος 89 - Τηλ. 46-72
ΠΑΤΡΑΙ

Ἐξ ἀφορμῆς δηλώσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν

Ὑπάρχουν ἀκόμη δυνατότητες δι' ἀποζημιώσιν τῶν βομβοπλήκτων

Ὀφείλουν ἐπανορθώσεις καὶ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γερμανία

Μιὰ νέα προοπτικὴ, ἡ ὁποία χρήζει διερευνήσεως καὶ μελέτης, διανοίγεται διὰ τοὺς βομβοπλήκτους, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστὸν οὐδεμιᾶς ἔτυχον ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τοῦ κράτους, παρὰ τὸ μέγα δίκαιόν των, παρὰ τοὺς νόμους καὶ παρὰ τὰ διεθνῶς ἰσχύοντα, δύναταί τις εἰπεῖν.

Ἡ προοπτικὴ αὕτη διανοίγεται μετὰ τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Στ. Κωστόπουλος, ἔδωσε ἐγγράφως τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπαντῶν ἐγγράφως ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπανορθώσεων ἐκ τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Πράγματι, ὁ κ. ὑπουργὸς εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν Γερμανίαν ἐδήλωσε ἀκριβῶς τὰ ἑξῆς:

Γερμανία: Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, συνεστήθη διὰ τῆς Συμφωνίας Παρισίων τοῦ 1946 Διασυμμαχικὸς ὀργανισμὸς (I. A. R. A.) ὅστις ἀνέλαβε νὰ διανείμῃ μεταξὺ τῶν Συμμάχων τὸν ἀφαιρεθέντα ἐκ τῆς Γερμανίας βιομηχανικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὰ γερμανικὰ λαβεῖν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Διὰ τῆς αὐτῆς συμφωνίας ἀνεγνωρίσθη εἰς τὰς χώρας αἵτινες εἶχον διατελέσει εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν μετὰ τῆς Γερμανίας τὸ δικαίωμα νὰ καταλάβουν, ἔναντι τῶν διεκδικουμένων ὑπ' αὐτῶν ἐπανορθώσεων, τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των κείμενα Γερμανικὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα. Πέραν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω περιελθόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ποσῶν καὶ περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ Ἑλλάς οὐδὲν ἕτερον ἔλαβεν ἐκ τῆς Γερμανίας δι' ἐπανορθώσεις. Ἀντιθέτως, ἡ Συμφωνία Λονδίνου τῆς 27—2—1963 περὶ ἐξωτερικῶν Γερμανικῶν χρεῶν ὡρισεν, ὅτι τὸ θέμα τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων ἐν τῷ συνόλῳ του θὰ ἐρρυθμίζετο βραδύτερον, καὶ δὴ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπογραφησομένην μετὰ τῆς Γερμανίας Συνθήκης Εἰρήνης. Κατόπιν τῆς γενικῆς ρυθμίσεως τῆς Συμφωνίας Λονδίνου, μονομερῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ἀνακίνησις τοῦ θέματος τῶν ὀφειλομένων αὐτῇ ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐπανορθώσεων, πλὴν τοῦ ὅτι θὰ εὑρίσκετο ἐκτὸς τοῦ σημερινοῦ διεθνοῦς κλίματος, δὲν θὰ εἶχε πιθανότητας ἐπιτυχίας, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ Ὁμόσπονδος Δημοκρατία τῆς Γερμανίας εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν χωρῶν μεθ' ὧν διετέλεσεν ἐν ἐμπόλεμον κατάστασιν κατέλεγεν μέχρι σήμερον ἐπανορθώσεις.

Γεννᾶται ὅθεν τὸ ἐρώτημα· Ἀπὸ τὰ ἐν Ἑλλάδι κατασχεθέντα γερμανικὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, διετέθη οἱονδήποτε μερίδιον διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ἔστω καὶ μερικήν, καὶ τῶν βομβοπλήκτων;

Πέραν τούτου δὲ ὑπάρχει κάμη καὶ ἡ ἐλπίς, ὅτι περαιτέρω ἀποζημίωσις διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ καθορισθῇ ὅταν ὑπογραφῇ ἡ συνθήκη Εἰρήνης μεταξὺ τῆς Γερμανίας, ἰδίως διὰ τὰ χορηγηθέντα εἰς αὐτὴν ἀποστικῶς δάνεια ἐπὶ κατοχῆς, ἀφοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφρασθῇ ὅτι καλὸν εἶναι νὰ ἔχουν καὶ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν οἱ βομβόπληκτοι.

ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Ἀλλὰ καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν Ἰταλίαν καὶ πάλιν τὸ θέμα φαίνεται νὰ ἔκλεισε διὰ τοὺς βομβοπλήκτους: Πράγματι ὑπογραμμίζει ὁ κ. ὑπουργὸς τὰ ἑξῆς:

«Ἰταλία: Διὰ τῆς μετὰ τῆς Συνθήκης Εἰρήνης καὶ τῆς ὑπογραφείσης ἐν ἔτει 1949 Ἑλληνοϊταλικῆς συμφωνίας οἰκονομικῆς συνεργασίας, ἡ Ἰταλία ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ ποσὸν 105 ἑκατ. δολλαρίων ὡς ἐπανορθώσεις.

Συνεπῶς, ἔναντι τῆς χώρας ταύτης τὸ θέμα τῶν ἐπανορθώσεων ἔχει κλείσει.»

Οἱ βομβόπληκτοι λοιπόν ἐρωτοῦν τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν: Αὐτὰ τὰ 105 ἑκατ. τῶν Ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων κατεβλήθησαν ὅλα εἰς τὴν Ἑλλάδα; Νομίζομεν ὄχι. Καὶ τοιαύτη περιπτώσει προεκλήθη ποιοῦμεν τοὺς βομβοπλήκτους ὅτι πρέπει νὰ διερευνήσουν τὸ θέμα, διότι τὸ μέγα δίκαιόν των πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῇ. Πρέπει νὰ τύχουν δηλαδὴ ἀποζημιώσεως.